

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 06 0 U 019080 24 Uvp
Sarajevo, 10.07.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Krkeljaš Milorada kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja S.Š., S.H. i S.F., svi iz K., R. bb, zastupanih po punomoćniku Hadžić Zahidu, advokatu iz Visokog, protiv akta broj: 01/2-27-233/22 od 20.12.2023. godine, tuženog Općinskog vijeća Općine Kiseljak, zastupanog po punomoćnicima Slišković Vladi i Slišković Valentinu, advokatima iz Kiseljaka, u upravnoj stvari utvrđivanja javnog interesa za izgradnju zone parka, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019080 24 U od 26.08.2024 godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.07.2025. godine, donio je sljedeću.

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019080 24 U od 26.08.2024 godine se ukida i predmet vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019080 24 U od 26.08.2024. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporene odluke tuženog Općinskog vijeća Općine Kiseljak, broj: 01/2-27-233/22 od 20.12.2023. godine (u presudi pogrešno naveden datum 11.03.2022. godine), kojom je izmijenjena odluka o utvrđivanju javnog interesa Općinskog vijeća Općine Kiseljak, broj: 01/1-27-233/22 od 11.03.2022. godine, tako da je iz tačke 1. navedene odluke o utvrđivanju javnog interesa brisana druga alineja koja glasi „kč.br. 1122/1, „V.“, livada, upisana u zk.ul.br. 2281, površine 2730 m² k.o. SP P. na kojoj je u „B“ vlasničkom listu upisana državna svojina, a u „C“ teretnom listu pravo korištenja u korist A. (M.) S. sa dijelom 1/1, a u katastarskom operatu upisana u pl.br. 627 ko SP P., na kojoj je kao posjednik upisan R. (N.) S. sa dijelom 1/1“. Inače, navedenom odlukom Općinskog vijeća Općine Kiseljak, broj: 01/1-27-233/22 od 11.03.2022. godine, tačkom 1. je utvrđen javni interes za izgradnju zone parka, te određeno da se može pristupiti potpunoj eksproprijaciji nekretnina (alineja prva) kč.br. 1123/1, „V.“, livada, upisana u zk.ul.br. 2281, površine 1040 m² k.o. SP P. na kojoj je u „B“ vlasničkom listu upisana državna svojina, a u „C“ teretnom listu pravo korištenja u korist A. (M.) S. sa dijelom 1/1, a u katastarskom operatu upisana u pl.br. 704 ko SP P., na kojoj je kao posjednik upisan M. (B.) T. sa dijelom 1/1 i (alineja druga) kč.br. 1122/1, „V.“, livada, upisana u zk.ul.br. 2281, površine 2730 m² k.o. SP P. na kojoj je u „B“ vlasničkom listu upisana državna svojina, a u „C“ teretnom listu pravo korištenja u korist A.(M.)

S. sa dijelom 1/1, a u katastarskom operatu upisana u pl.br. 627 ko SP P., na kojoj je kao posjednik upisan R. (N.) S. sa dijelom 1/1.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelji, po punomoćniku, osporavaju pravilnost i zakonitost navedene presude prvostepenog suda zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističu da prvostepeni sud nije odlučio o razlozima niti osnovama tužbe, niti je ocijenio navode tužbe, te da nije dao valjane razloge za pravilnu primjenu materijalnog prava, odnosno da je presuda zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, arbitrarnom primjenom odredbi člana 21. stav 4. i člana 33. stav 1. i 3. Zakona o eksproprijaciji. Ovo iz razloga, kako se navodi, što je zanemareno da je u vrijeme donošenja odluke o utvrđivanju javnog interesa i rješenja o eksproprijaciji bio na snazi regulacioni plan, pa se pravosnažno rješenje o eksproprijaciji ne može poništavati niti se može mijenjati prijedlog za eksproprijaciju iz razloga što je regulacioni plan nakon donošenja tih akata prestao da važi, pogotovo imajući u vidu da se na susjednoj parceli (koja nije brisana osporenom odlukom) gradi zgrada i da je već proveden postupak utvrđivanja naknade za ekspropisane nekretnine tužitelja, te da samo iz razloga neprihvatanja ponuđene nagodbe (cijene koju je odredio korisnik eksproprijacije) se pristupa navodnoj izmjeni regulacionog plana u svrhu nanošenja štete tužiteljima. Nadalje ističe da su se protivili poništenju rješenja o eksproprijaciji, da im se moralo omogućiti učešće u postupku izmjene odluke o utvrđivanju javnog interesa, kao i ispitati da li je ista proizvela neke pravne posljedice, naročito što je u toku i sudski postupak određivanja naknade za ekspropisane nekretnine, pa je krajnje neprincipijelno postupanje tuženog kada se predmetna odluka mijenja samo u pogledu parcele tužitelja a ne i u odnosu na drugu parcelu, što je krajnje tendenciozno i diskriminatorno. Predlažu da se iz navedenih razloga zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje ili da se ista preinači na način da se tužba uvaži, osporena odluka tuženog poništi i predmet vrati istom organu na ponovno rješavanje.

Tuženi, a i zainteresovano lice-korisnik eksproprijacije, po punomoćniku, su u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložili da sud isti odbije kao neosnovan.

Nakon što je, u skladu s odredbom člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u njemu, ovaj sud je našao da je zahtjev osnovan.

Iz obrazloženja pobijane presude, kao i podataka iz spisa predmeta, proizilazi da je pravosnažnom odlukom Općinskog vijeća Općine Kiseljak, broj: 01/1-27-233/22 od 11.03.2022. godine, utvrđen javni interes za izgradnju zone parka prema elaboratu eksproprijacije i konstatovano da se može pristupiti potpunoj eksproprijaciji nekretnina opisanih tačkom 1. alineja prva i druga dispozitiva te odluke, da je Općina Kiseljak, putem općinskog pravobranilaštva, dana 20.06.2022. godine podnijela prijedlog za potpunu eksproprijaciju nekretnina utvrđenih u odluci o utvrđivanju javnog interesa, da je pravosnažnim rješenjem Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Kiseljak, broj: 05-27-665-/22-2 od 05.08.2022. godine, usvojen prijedlog za potpunu eksproprijaciju u svrhu izgradnje zone parka u skladu sa Prostornim planom i Regulacionim planom Kiseljak III, te da se potpuno ekspropriše nekretnina opisana u tački 1. u drugoj aleniji odluke o utvrđivanju javnog interesa, a čiji stvarni suvlasnici su tužitelji, da je u vanparničnom postupku pred Općinskim sudom u Kiseljaku (koji se vodi radi utvrđivanja naknade za ekspropisano zemljište tužitelja) vještak poljoprivredne struke u svome nalazu utvrdio da je vrijednost ekspropisanog poljoprivrednog zemljišta 363.768,6 KM, da su tužitelji pred prvostepenom Službom (a vezano za stav

načelnika Općine Kiseljak da se navedena naknada ne može isplatiti) izjavili da nisu saglasni sa poništenjem rješenja o eksproprijaciji od 05.08.2022. godine i da traže da se postupak eksproprijacije nastavi.

Nadalje slijedi da je Općinsko vijeće Općine Kiseljak osporenom odlukom broj: 01/2-27-233/22 od 20.12.2023. godine izmijenilo svoju odluku o utvrđivanju javnog interesa broj: 01/1-27-233/22 od 11.03.2022. godine, tako da je iz tačke 1. kojom je utvrđen javni interes za izgradnju zone parka brisana druga alineja - nekretnina tužitelja za koju je predloženo utvrđivanje javnog interesa, sa obrazloženjem da u postupku utvrđivanja naknade za eksproprijisanu nekretninu kod nadležne službe nije postignut sporazum, da je predmet u skladu sa članom 62. Zakona o eksproprijaciji proslijeđen nadležnom sudu na dalje postupanje, te da imajući u vidu navedeno, kao i planiranu izmjenu Regulacionog plana po kojem Općina Kiseljak više nema interes za spornom parcelom, rješavaju kao u dispozitivu odluke. Protiv navedene odluke od 20.12.2023. godine tužitelj je podnio tužbu, koja je pobijanom presudom prvostepenog suda od 26.08.2024. godine odbijena kao neosnovana, jer je osporena odluka ocijenjena pravilnom i na zakonu zasnovanom, s pozivom prvostepenog suda na odredbe člana 21. stav 4. i člana 33. stav 1. i 3. Zakona o eksproprijaciji.

Međutim, odredbama člana 21. Zakona o eksproprijaciji ("Službene novine Federacije BiH", br. 70/07, 36/10, 25/12 i 34/16) je propisano da prijedlog za eksproprijaciju može podnijeti korisnik eksproprijacije nakon utvrđenog javnog interesa za izgradnju objekta ili izvođenje radova (stav 1.), te da se prijedlog za eksproprijaciju može podnijeti samo za vrijeme važenja akta o izgradnji objekta (zakon, odluka, rješenje i dr.), odnosno regulacionog plana ili urbanističkog projekta. Odredbama člana 33. istog zakona je regulisano da korisnik eksproprijacije može do pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji potpuno ili djelimično odustati od prijedloga za eksproprijaciju (stav 1.), te da će se pravomoćno rješenje o eksproprijaciji poništiti ili izmijeniti ako to korisnik eksproprijacije i raniji vlasnik zajednički zahtijevaju.

Prema citiranim odredbama Zakona o eksproprijaciji (na koje se pozvao prvostepeni sud u pobijanoj presudi) u odnosu na predmetno činjenično utvrđenje jasno proizilazi da je za predmetnu izgradnju pravosnažno utvrđen javni interes (odlukom od 11.03.2022. godine) u skladu sa Regulacionim planom Kiseljak III, da je nakon utvrđenog javnog interesa korisnik eksproprijacije podnio prijedlog za potpunu eksproprijaciju nekretnine čiji su stvarni suvlasnici tužitelji (dana 20.06.2022. godine), te da je prijedlog usvojen i dana 05.08.2022. godine doneseno rješenje o eksproprijaciji predmetne nekretnine tužitelja, koje je pravosnažno sa danom 15.09.2022. godine. Kako poslije pravosnažnosti rješenja o eksproprijaciji korisnik eksproprijacije više ne može odustati od prijedloga za eksproprijaciju, te kako se pravosnažno rješenje o eksproprijaciji može poništiti ili izmijeniti samo po zajedničkom zahtjevu korisnika eksproprijacije i ranijih vlasnika (a tužitelji kao stvarni suvlasnici se tome protive), to nije jasno na koji način je prvostepeni sud, a pozivom na citirane zakonske odredbe, zaključio da je osporena odluka o izmjeni odluke o utvrđivanju javnog interesa pravilna i na zakonu zasnovana, pri čemu se tuženi organ u obrazloženju osporene odluke nije pozvao na bilo koji propis na osnovu kojeg je upravna stvar riješena.

Pri naprijed navedenom je potrebno ukazati da zakonodavac u postupku eksproprijacije uopšte nije regulisao mogućnost izmjene odluke o utvrđivanju javnog interesa (pa tako ni razlozi na koje se pozvao tuženi organ u osporenom aktu nisu osnov za izmjenu predmetne odluke), već je propisao da se od prijedloga za eksproprijaciju može odustati do pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji (kada bi se postupak eksproprijacije obustavio), što nije bio slučaj u ovoj upravnoj stvari gdje je postupak eksproprijacije pravosnažno okončan, na što su osnovano ukazivali tužitelji i u podnesenoj tužbi i

ponavljaju i u podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, a što sve nije bilo predmetom ocjene prvostepenog suda.

Radi svega navedenog pobijana presuda prvostepenog suda je donesena uz povredu zakona na štetu tužitelja, pa je ovaj sud na osnovu člana 46. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev uvažio, pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno rješavanje, u kojem postupku će se otkloniti nedostaci na koje je u svojim primjedbama ukazao ovaj sud, a potom donijeti nova odluka o podnesenoj tužbi.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r